

ри, ровилъ ги къмъ всички страни и по всички направле-
ния, докжтъ не изсочилъ изъ подъ земята въ долината
подъ Сотиря; тъзи долина най-първо ангелитѣ, а сениѣ
и люднетѣ я нарѣкли Адската Долина (Джедемъ Дере).
Двѣ български села Сотиря и Нейково, стоятъ на стража
у адскитѣ пещери въ Българскитѣ Балкани.

Подъ небесата и на земята Архангелъ Михаилъ по-
бѣдилъ за славата Божия. Но въ пещеритѣ сж завѣдѣли
дявсли и дяволчета и непрѣстаино изпадали на Сливен-
скитѣ рай, въ името на Сатаната. Послѣ Каина се ро-
дилъ Авель, а отпослѣ сж народили момци и дѣвойки,
хайдутѣ и вѣщници. Тѣ до толкова дотѣгвали Господу
Богу, щото той изоставилъ Сливенскитѣ рай, прѣнесълъ
райтѣ въ азиатскитѣ страни, а Сливенъ, Нейково и Со-
тиря прѣдоставилъ на хората и на дяволитѣ.

Сливенскитѣ рай си останалъ прѣкрасенъ и плѣ-
нителенъ! И живѣли сж въ него прѣкраснитѣ Еви, по
отъ ябълки и змѣйове тѣ се не страхували, защото бѣд-
нитѣ смъртни къмъ всичко привикнуватъ. Сливене. бла-
гословеннѣ Сливене! Тукъ всѣкоя българка примамвѣ
къмъ себе си, а въ Нейково не поглѣжда нито единъ
търговецъ; и у продавачтъ на кафе и у желѣзартъ при-
мира сърдцето, когато той поглѣдне на неговитѣ стрѣмни
височини.

Въ Нейково живѣеше старитѣ Стефанъ, едно врѣ-
ме хайдутинъ—скитникъ, разбойникъ по голѣмитѣ друми-
ща и по равнитѣ пжтечки, послѣ хайдутинъ—юнакъ, бо-
гатиръ на свободата, назитель на народността, послѣ
князь на горитѣ, даагларъ-бей, сениѣ сердаръ на горитѣ
и лѣсоветѣ на балканската земя, охранитель на правата,
страшилще за злоупотребленята, защитникъ на слабитѣ!
Наконецъ чорбаджия, кметъ на селото, и всѣкога зна-
менитѣ ловджия не само въ околността, но на длъжъ и
на ширъ въ голѣмитѣ Български балкани. Сто и една-
десетъ години живѣеше вече тоя патриархъ на тридесетъ
и три души, живущи въ тѣлата на синовитѣ и дѣщеритѣ,
внучитѣ и внучкитѣ, правнучитѣ и правнучкитѣ; всички-
тѣ мжжѣ сж здрави и похватни както старитѣ Стефанъ,